

Dosarul nr. 1ra-2041/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatei, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 13 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Vatavu Natalia Valentin,
născută la 02.06.1985, originară și
domiciliată în sat. Vîșcăuți, r-nul
Orhei,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.01.2016 - 13.05.2016;

instanța de apel: 23.06.2016 - 14.09.2016;

instanța de recurs: 22.11.2016 - 21.12.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 13 mai 2016, Vatavu Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare.

Conform art.90 Cod penal pedeapsa a fost suspendată condiționat, pe termen de probă de 1 (unu) an.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a reținut că, la 07.12.2015, aproximativ la ora 17.00, aflându-se la domiciliul său situat în s.Vîșcăuți, r-nul Orhei, acționînd intenționat asupra unui membru al familiei în relație de fiică-mamă, avînd scopul de a-i cauza suferințe fizice mamei sale pe nume Mihalachi Galina, Vatavu Natalia i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palmele și pumnii în regiunea feței, a apucat-o de păr, apoi cu degetele de la mână a lovit-o în ochiul

stâng, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.337D din 23.12.2015, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral, manifestat prin comotie cerebrală, contuzia globului ocular stîng gr.I, hemoragie sclerală a ochiului sting, care se califică ca vătămare ușoară.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Petru Răileanu în interesele inculpatei Vatavu Natalia a declarat apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata Vatavu Natalia să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

În argumentarea apelului a indicat:

- evenimentele indicate în rechizitoriu au avut loc la 07.12.2015, partea vătămată Mihalachi Galina nu s-a adresat la organul de urmărire penală decît la 09.12.2015, iar examinarea medico-legală s-a petrecut la 10.12.2015, adică după 3 zile de la incident;

- la fața locului nu a fost chemată poliția sau ambulanța, fapt care în opinia apelantului, pune la îndoială evenimentele descrise de parte vătămată Mihalachi Galina și martorul Maler Ion;

- la data incidentului nu au fost petrecute careva acțiuni de constatare, Maler Ion a declarat că, Vatavu Natalia a aruncat cu un băț în acesta în regiunea capului, iar ultimul nu s-a adresat la organele de poliție cu o cerere și prin urmare la centrul de medicină legală pentru a petrece examinarea medico-legală;

- consideră că, Mihalachi Galina și Maler Ion au pătruns ilegal în domiciliul inculpatei fără consimțământul acesteia;

- partea vătămată Mihalachi Galina are relații de rudenie cu martorul Maler Ion și sunt persoanele cointeresate în procesul penal dat, iar acțiunile părții vătămăte Mihalachi Galina și ale martorului Maler Ion poartă un caracter provocator, fiind o înscenare cu un scop de a rezilia contractul de donație a casei de locuit din s.Vîșcăuți. r-ul Orhei;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a conchis că, deși inculpata nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acesteia este dovedită pe deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității și

egalității armelor și anume prin: *declarațiile părții vătămate Mihalachii Galina, a martorului Maler Ion și raportul de expertiză medico-legală nr.337/D din 23.12.2015*, conform căruia, lui Mihalachii Galina i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, contuzia globului ocular stâng, gr.I, hemoragie sclerală a ochiului stâng, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent, dur. care putea fi pumnul, leziuni ce corespund timpului și circumstanțelor indicate și care se califică ca vătămare ușoară.

În urma verificării probelor menționate supra instanța de apel a reținut că, încadrarea faptelor inculpatei Vatavu Natalia în baza art.201/1 alin.(1) Cod penal se pretează rigorilor indicate în norma legală citată mai sus, iar instanța de fond a conchis corect că, toate probele în ansamblu demonstrează incontestabil că, inculpata este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentul invocat de partea apărării în cererea de apel precum că, Maler Ion nu s-a adresat organelor de poliție cu o plîngere și la centrul de medicină legală pentru a petrece examinarea medico-legală după ce inculpata a aruncat în el cu o despicătură de lemn, menționând că această circumstanță nu este relevantă speței, deoarece obiectul examinării prezentei cauze penale îl constituie fapta prejudiciabilă a inculpatei față de partea vătămată Mihalachii Galina, dar nu față de martorul Maler Ion.

Referitor la argumentele părții apărării precum că, Mihalachi Galina și Maler Ion au pătruns ilegal în domiciliul inculpatei fără consimțământul acesteia, instanța a relatat că din declarațiile părții vătămate, rezultă că, domiciliul inculpatei este și domiciliul acesteia, iar probe care să demonstreze contrariul, nu au fost prezentate de către partea apărării. În acest context, copia plîngerii anexată la dosar de către partea apărării, precum că, partea vătămată a violat domiciliul inculpatei, nu prezintă relevanță, deoarece nu au fost prezentate probe care să demonstreze că, plângerea respectivă a fost soluționată.

La fel, contrar argumentelor invocate în cererea de apel, apelanta nu a demonstrat relațiile de rudenie ale părții vătămate Mihalachii Galina cu martorul Maler Ion și nici faptul că, acțiunile acestora poartă un caracter provocator, fiind o înscenare cu un scop de a rezilia contractul de donație a casei de locuit din s.Vișcăuți, r-nul Orhei.

Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa aplicată inculpatei Vatavu Natalia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) Cod penal, în redacția în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, instanța de apel a reținut că,

articolul respectiv prevedea pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau închisoare de pînă la 2 ani. Astfel, în temeiul art. 16 alin. (2) Cod penal în redacția în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, acesta este una ușoară.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a conchis că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune ușoară, de faptul că inculpata se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, este căsătorită, are trei copii minori la întreținere, anterior nu a fost judecată, considerând că pedeapsa cu închisoare pe un termen de un an, cu suspendarea condiționată a acesteia pe termen de probă de un an, aplicată inculpatei de către prima instanță este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a o face pe inculpată să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

5. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor declară avocatul Răileanu Petru în numele inculpatei Vatavu Natalia prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Avocatul și-a întemeiat recursul în baza art.427 alin. (1) pct.15) Cod de procedură penală, în motivare invocînd că, fiind respinsă neîntemeiat cererea de audiere a martorului minor Vatavu Ionuț, instanța de apel a încălcat prevederile art.6 & 3 lit.d) din Convenția pentru Apărarea Dreptului Omului și a Libertăților Fundamentale, prin urmare și dreptul la un proces echitabil.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul recurent în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală -*hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată, or recurentul nu argumentează nimic sub acest aspect, iar referirile acestuia la respingerea cererii de audiere a martorului minor se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală- *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Cu referire la acestea, Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Concluziile instanței de apel contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată și indicate în pct.4.1 a prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatei Vatavu Natalia în comiterea infracțiunii de care a fost condamnată.

Colegiul penal consideră drept relevantă speței jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (*hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz vs Turca, cererea nr. 33401/02*). Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o

chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului. Prin urmare, autoritățile au obligația pozitivă de a proteja părțile vătămate care sunt maltratate de membrii familiei sale, (în speță, mama față de fiica acesteia), iar sarcina instanței de judecată este de a acorda o atenție sporită atunci când membrii familiei susțin că ar fi victime ale violenței în familie.

Reieșind din cele relevate supra, instanțele de fond, luând în considerație cumulul de probe administrate, examinându-le în condițiile prevederilor art.100 alin.(4) și 101 Cod de procedură penală, precum și ținând cont de jurisprudența CtEDO, corect au conchis că declarațiile date de partea vătămată coroborează cu celelalte probe, completându-se reciproc, iar prin detaliile comune, acestea sunt sincere și descriu circumstanțele reale care au avut loc, apreciindu-le ca fiind valabile și pertinente speței.

Astfel, din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acesteia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or respingerea de către instanța de apel a cererii de audiere a martorului minor Vatavu Ionuț, care este feciorul inculpatei, nu ar răsturna soluția, iar audierea acestuia era posibilă în instanța de fond, însă inițiativa apărătorului la acea etapă nu a intervenit.

Colegiul penal reține că solicitarea recurentului privind casarea deciziei, nu are suport probatoriu și contravine probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis careva eroare de drept și, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Raileanu Petru în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Vatavu Natalia*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 ianuarie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun